

„IŠEIVIŲ DRAUGAS“
eina kartą į savaitę kiekvieną subatą
KAINA JO:
metams 9 šil. (\$2).
pusmečiui 5 šil. (\$1).
3 mėnesiams 2/6. (50 c.).
Pagarsinimai 6 penai už ketvirtai į colį, arba sulig sutarties.
Puiki spaustuvi darbam atlikti.
Knygų sandėlis!
„Išėivių Draugas“
281 Eglinton Str., Glasgow.

IŠEIVIŲ DRAUGAS

„IŠEIVIŲ DRAUGAS“
Lithuanian Weekly newspaper
Published every Saturday by
Lithuanian R. C. Association
of Labour. Subscriptions
Yearly 9 sh; halfyearly 5
sh. Advertisements 6 d. per
square inch.
„IŠEIVIŲ DRAUGAS“
A281 Eglinton Street Glasgow

LEIDŽIAMAS BRITANIJOS L. K. DARBININKŲ S. JUOZAPO SAJUNGOS

No.11 (258 metai VI)

15 KOVO 1919 m.

-Atskiras ekz. 2 pėnsu.

PAMALDOS BUS:

16 kovo MOSSEND ir LANGLOAN del Coatbridge ir Canbroe lietuvių.
23 „ STONEYBURN ir CARFIN.
30 „ BURNBANK ir DALKEITH
6 bal. GLASGOW ir OLD CUMNOCK.

Lietuviai! Prasideda jau velykinė išpažintis, priedermė kožno lietuvių-kataliko pasirūpinti iš kalno ir atlikti velykinę išpažintį.

LINKSMA NAUJIENA!

Už kelių savaitių manome padidinti „Išėivių Draugą“ iki paprasto didumo, kaip buta 1917 m. pradžioj. Sumažintas leista maždaug metus. Dabar, palengvėjus su popieriaus gaviu vėl padidės. Kaina paliks kaip dabar yra.

KAS DAUGIAU SIULO UŽ LIETUVOS RUBLĮ?

„Iš. Dr.“ N buvo paskelbta *Kompeticija už rublį, gautą iš Lietuvos*, ką vokiečiai buvo išleide, užėmė Lietuvą. *Kompeticija prasideda nuo £1.* Kas pasiūlys daugiau, gaus „rublį“, prisuntęs pinigų. Tie rubliai paskui prapuls. Įgijęs rublį, turės nemažą atmintį iš vokiečių viešpatavimo Lietuvoje. Už tokį rublį su laiku galės gauti didelius pinigų, atiduodamas muziejūn, jei patsai nenorės džiaugtis. *Kompeticijos pinigai eina „Tautiškų Reikalų“ Fondui. Pasiūlymų dar nedaug prisunsta, bet vis ateina.* Skubėkite!

ŠVENTAS GAVĖNĖS LAIKAS.

Butų labai gražu ir pritinkančiai, kad gavėnės laiku ne vienas doras jaunikaitis, nė mergina nesilankytų į šokius, jei kur ir butų šokama. Butų labai jaunuomenei naudinga, kad gavėnės laiku, vietoj šokti, daugiau paskaitytų lietuviškus laikraščius, knygeles, pasimokytų rašyti ir tt. Kad 2/6-kitą, ką važinėjimams į šokius ir patiems šokiams praleidžiama, *paaukautų „Tautiškų Reikalų“ Fondui.* Vienas-kitas jaunuolis jau aukavo. Pritiktų visiems susitarus Škotijoje gimusiems ar augusiems lietuviams ir lietuvaiteis nors po kiek aukauti. Pasirodytų esą tikrais lietuviams ir padedančiais „*prikelti Lietuvą iš numirusių*“. Jaunuomenei išpultų visur išsirinkti iš savo tarpo kolektorius ir pereiti visus jaunuolius renkant aukas. Žinoma, daugelyj atsitikimų jauni berneliai ir mergaitės atiduoda savo uždarbį tėveliams. Tai ir gerai. Tėveliai viską už tad parengia savo sunams ir dukterims. Rodos, ir šiame atsitikime tėvai neatsisakytų savo vaikams duoti 2/6 ar kitą, kad jie galėtų aukauti lietuviškiems reikalams savo vardu ir didžiūotis tuom. Tad Škotijos lietuvių jaunuomenė, pagalvoki, susėję pasišnekėkite ir padarykite taip, kaip čia aprašyta:

„Užtraukit naują giesmę, broliai, kurią jaunimas tesūpras! Netaip giedokit, kaip ligšioliai-kitas mąstykite dumas!“

DEMOBILIZACIJA.

Nuo kariškų paliaubų iki šiam laikui demobilizuota: 1,800,000 Britanijos kareivių. 100,000 kareivių vėl įsirašė armijon liuosnoriais ir taip vadinamą „post war army“, kaip buvo prieš karę „territorials“.

ATSIDARĖ KRASA Į ESTONIJA.

Laikraščiai praneša, kad į Estoniją nuo šio laiko pradės vaikščioti laišakai, ne cenzuruojami. Matomai iš Estonijos, bolševikus išvijus ir tvarkai įvykus, atsinaujina ir susinesimai su tuo kraštu.

Truksta Pastovumo.

Diplomatijos Trukumai Lietuvoje.

Lietuviai reikalauja, idant pasaulis jų neprigulmybę pripažintų ir užmegztų politiškus ryšius. Teisingas reikalavimas. Bet Lietuvos diplomatijos svyravimai, nepastovumas lig užginčija tą teisę. Svetimtaučių akyse Lietuvos „atstovų“, „tarybų“, „ministerių“ etc. nepastovumas, nuolatinis keitimasi ir savytarpiai ginčai už menkniekius gali pasirodyti nesubrendusių vaikų žaislu. Gaila, bet tai tiesa ir jos nepaslepsti.

Štai kiek tų lietuviškų tarybų, „National Council'ų“ Amerikoje, Šveicarijoje ir Lietuvoje? Kiek tų nepriklausomųjų nuo nieko įvairių „atstovų“, „delegatų“, „įgaliuotinių“? Vėl kaip tankiai mainikaujasi „valdžia“? Net saviškiam lietuviui sunku susigaudyti visoj šioj diplomatijos košėje. Taip tėra tik šalyse, kur anarchija ir betvarkė. O net Rusijoje jau virš metų „valdo“ ir „tvarko“ Trockis su Leninu ir tais pačiais žydėliais.

Prancuzijoje ministerijos mainėsi gan tankiai, maž daug kas 3 mėnesius sykį, tik Clemenceau valdžia tensiasi ilgokai. Bet Prancuzijos politika nusistačiusi, nesikeitė ji su valdininkais. Lloyd George Britanijoje vadovauja jau tris metus, o politikauja bent keli desėtkai metų. O Lietuvoje tai tik retas labai lietuvis tegali susivaikyti, kas ten do per valdžia: ar ten viršininkas Smetona? Ar Voldemaras? Ar Šlezevičius? Ar Yčas? Ar kas kitas? Rodos, vieną dieną vienas, kitą dieną jau kitas.

Dabar lig prof. Valdemaro ministerija buvo pairusi, susidarė Šlezevičiaus. Bet štai po savaitių keletą britų ir švedų spauda praneša, kad ir Šlezevičiaus valdžia paio, del ginčų su Taryba, kurios pirmininku yra, rodos, A. Smetona. Kas bus do naujoji valdžia? A. Smetona—tolerantiškas kas link katalikų tikybos liberalas, buvusias „Vilties“ ir kun. Tumo sądarbininkas. Prof. Valdemaras maž daug to paties abazo. P. Šlezevičius gan kraštutinis socialistas, betgi toli nuo bolševikų. O kas naujas viršininkas? Kol kas nežinia.

Suprantama, patįs laikai nepastovus, viskas verda, kunkuliojasi pasaulio politikoj. Bet Lietuvai norint laisvės ir pripažinimo neatbutinai reikalinga veikėjų vienybė ir pastovumas. Šalin todėl smulkus užsivydėjimai, politikieriavimai, intrigos! Šalin irgi lenktynės už vadovavimą! Tebus valdžios vietoj ar Smetona, ar Šlezevičius, ar Voldemaras ar kas ten nebutų, bil jo vadovavimas vestų Lietuvą prie gerovės!

O kai valdžia mainikausis kas dien-ar kas mėnuo—tai nors ji auksinė ar anoliška butų—ji nieko gero nenuveiks, tvarkos neįves, laisvės neatgaus ir tik Lietuvą prie pražuties pastumės.

Gaila ir nesmagu skaityti svetimtaučių spaudoje pranešimus, kad Lietuvoje „del vidujinių, savytarpų nesutikimų valdžia rezignavo.“ Kuomažiau tokių rezignavimų!

Žadėta Lietuvos Steigiamasis Seimas. Kas su tuo atsitiko? Ar aplinkybės tokios, kad dabar kol kas Seimas negali įvykti. Rodos, taip ir yra. Bet visgi gaila, kad ne kitaip. *Išėivis.*

„Išėivių Draugo“

METINĖ (1918) SPAUSTUVĖS ATSKAITA.

ĮEIGŲ (Aktyvas).

1 Sausio 1918 m. atliko kasoj	£21 17 9½
Nuo agentų gauta už „Iš. Dr.“	248 3 10
Už prienum. iš įvairių vietų	49 13 3
Už atskirus darbus spaustuvių	15 0 3
Už parduotas knygas ir kalendorius	29 19 5½
Už apgarsinimus ir pajieškojimus	12 2 8
Už blokus iš įvairių vietų	4 10 0
Paskola kun. Norbuto (del popierio)	23 6 8½
Už organą iš „Pašalpinės“ Draug.	4 0 0
„ „Parapijinės“ Dr.	2 0 0
„ „Blaivybės“ Dr.	1 0 0
Del knygos „Britanijos Lietuviai“	19 11 8
Už kalėdinį „Iš. Dr.“ numerį aukos	13 16 8
Gruod. 28 d. Glasgovo vak. pelnas	3 10 0
Del knygos „Brit. Liet“ iš Stoneyb.	0 10 0
Iš Carfin „ „ vak. pelnas	2 1 10
Iš Bellshill „ „ aukų	2 3 6
Iš Dundee Ona Ališaukiutė aukų	0 10 0

Balansas £453 17 7½

IŠLAIDOS (passivas):

Darl ininkams išmokėta	£201 9 11½
Už popierį išmokėta	116 8 9½
Už expedic. (išsiun.) laikraščių	40 9 4½
Visokių išlaid. už rentą, elek., vandenį, Parish taksus, insurance, apmok. šerus ir kitus spaust. menkniekius	68 18 10½
Paskola gražinta kun. J. Norbutui	23 6 8½

Viso labo išlaidų: £450 13 8½

Kasoj buvo 31 gruod. 1918 m. ir perkelta ant 1919 m. atskaitos 3 3 11

Balansas: £453 17 7½

Adm. ir finansų rašt. J. Valaitis,

Kasierius: kun. J. Norbutas.

APMOKĖTA ŠERAI BEI DALIS

Neskaitant pagarsintų „Iš. Dr.“ N9 1918 narių.

J. Kurila, Bellshill	£1 0 0
D. Žilincas, Bellshill	4 0 0
P. Bulevičius, Derby	1 0 0
B. Pitkauckas, Shotts	1 0 0
J. Alijošius, Manchester	1 0 0
A. Baikauckas, Bellshill	1 0 0
A. Mardosa, Bellshill	1 0 0
J. Rinkevičia, Girvan	0 11 8

Atmokėtų viso: £10 11 8

Paaukuotų 4 10 0

Sumažinta skola viso 1918 m. ant £15 1 8

„Iš. Dr.“ Fundatorių, (aukavusių spaustuvi dalis, del knygos „Brit. Liet.“) sąrašas. Pagarsinta „Iš. Dr.“ N9 43 nariai £40 0 0

Nauji prisidėjo:

A. Astrauckas Caigneuk	1 0 0
S. Jekevičius Caigneuk	0 10 0
S. Ridikevičius Caigneuk	0 10 0
A. Butkevičienė „	0 10 0
Kun. K. Matulaitis London	1 0 0
M. Barulis London	1 0 0

Viso 49 nariai £44 10 0

Vyručiai! Kas daugiau?

Malonėkite atsiliepti „Iš. Dr.“ administracijon.

P. S. Atmokėta dalis šerų tiems, kurių buvo įlėta virš £1.

Lietuviu Atgijimas.

„O vienok Lietuva
Juk atbus gi kada:
Ne veltui ji tiek iškentėjo!
Kanklių balsą išgirs,
Miegas kraujas užvirs,
Nes kryžius gyvatą žadėjo!“

Maironis.

Kaip katinui paukštelio lizdą užpuolus, motina-paukštė visomis spėkomis gina čirplius nuo pavojaus, taip lietuviai visame pasaulyje sukruoto ginti savo „līdzą“ Lietuvą nuo įvairiausių ir daugybės priešų pasikesinimų. Lietuvoje 20,000 jaunų lietuvių „kareivelių“ Lietuvos apginimui „karužę kariauja“; remia šalyn lig neseniai dar negirdėtų „pasaulio barbarų“—bolševikų užpuolimus. Lietuvos žmonės renkas į „krašto konferencijas“, skiria šalies tvarkos rėdytojus, siunčia įgaliotinius į „Taikos Konferenciją“, atstovus-pasiuntinius į įvairius svetimus kraštus ir tt. ir tt.

Lietuviai-iseiviai įvairiuose kraštuose, lig Lietuvos skruzdėlės, iš įvairių „miškų“ (šalių), jei ne kitaip, tai nors mintimi Lietuvon bėga, savo „šapelį“ tenai velka: rašo apie Lietuvą, paskaitas laiko (Suv. Valsijų amerikiečiai), renka aukas visokeriopiams Lietuvos reikalams (Amerikos, Didžiosios Britanijos ir kiti lietuviai), steigia (arba jau įstegė) lietuvių reikalų išaiškinimui ir apginimui biurus, atstovybes ir tt. Tikras pavasaris! Atgijo visos Lietuvos Tautos medžio sakelės: Prūsų „lietuvninkai“ ir tie pasijuto Lietuvos močiutės „sunų“ esą. Kiek jų ir kaip jie nesuvokietėjo (jaunuomenė), senieji betgi neužmiršo Lietuvos: Nemunas jiems neleido Sulig dainos žodžių: „Ten kur Nemunas banguoja tarp kalnų, lankų: broliai vargdieniai dejuoja nuo senų laikų“...

Ir Prūsų lietuvių jaunuomenė pakilo, susiprato (rasit, šiandien Lietuvoje su kitais lietuviais gina Lietuvos ribas) ir... „minėja gimtynę“: „Ten močiutė užlingavo raudomis mane, į krutinę skausmą savo liejo nežinia“... Visų lietuvių širdyse vienas troškimas: *laisvės, liuosybės* ir... *laimės!* Iš visų lupų, lig to Lietuvos ververselio, viena ir ta pati giesmė kila augštyr į padanges: *nepriklaimybė!* Visi linki to paties vieni kitiems ir sveikina kiekvienas visus, kaip ta Lietuvos pempė: „Ar sveiki, seiki!“ Ar sveiki sulauksime (nes dar galutinai nesulaukėme) Lietuvos nepriklaimybės!

Stebėtina! Lietuviai taip įsisiubavo, kaip karklai ant kalno, įsiliuliavo, lig vanduo pakalnėj—visi Lietuvos likimui ir ateitimi užimti, vien tikrai sauja mūsų apjakelių „bolševikų“ atmetus, kurių „tėvynė“, dar jiems gyviems tebesant, išties „po velėna“ yra, kaip patį „socialistai“ savo raštuose rašo. Nes jie (bolševikai) taip daro, taip elgias ir to, matomai, nori, kad juos gyvais pasaulis palaidotų, kaip jie patį gyvus žmonės laidoja Rusijoje.

Nuo to visuotinio lietuvių atgijimo neatsilieka ir toli, toli mažais bureliais gyvenantieji lietuviai. Nekalbėsime apie Didžiosios Britanijos lietuvius-iseivius, kurių paliginamai su Amerikos Suv. Valstijų iseiviais, nedaug tėra. Bet yra šalių, kur dar mažiau lietuvių gyvenama, neg Britanijoje.

Imkime Argentiną, kur rasi viena-kita tukstantį, (rasit ir visoj Pietinėj Amerikoje) lietuvių. Yra tai mažutė Lietuvos parapija arba net viena ši didžiųjų Didžiosios Britanijos lietuvių (kur jų taip nedaug) kolonijų. Bet ką daro Argentinos, Brazilijos (Pietų Amerikos) lietuviai? Rašo surinkę \$2,000 Lietuvos nuo karės nukentėjusiems, o dabar kuomet „artinasi valanda mūsų brangiai tėvynei Lietuvai keltis iš numirusių“, taip patįs argentiniečiai rašo, užsidėję surinkti dar \$1,000 ir tai greitu laiku dabartiniams Lietuvos reikalams. Įvairiose vietose Argentinoj įsteigti „Tautos Fondo“ skyriai. Fondo skyrių valdybos, kreipdamos į visuomenę dėti aukas, prašo aukauti „Jei ne iš Lietuvos meilės, tai nors kad neužtraukti praekikimo nuo tėvų, brolių ir sesučių.“

Taip lietuviams, per amžius kentant, vargai ir kentėjimai neleido užmiršti savo kilties, kalbos, savo teisių! „Per skausmą į garbę!“ Atėjo valanda, kuomet slapti lietuvių širdyje auklėti troškimai ir pageidavimai plačia sriauna upe išsiliejo į kraštus. Ir to lietuvių atgijimo nieks jau nesulaikys toliaus. Lietuviai neįgiję ko trokšta šiandien, mokės keleriopai daugiau aukauti ir pasišvensti toliaus savo tautiškų pageidavimų atsiekimui. Upės ledai išlaužti; jie (lietuvių troškimai) plauks toliaus. Nebereikalo vėl Maironis sako: „Nebeužtvenksi upės bėgimo, norint sau eitį ji pažū; nebuslaikysi naujo kilimo, nors jį pasveikint būtų bausi.“ K.

Žinios apie Lietuvą ir lietuvius.

Buvo „Is. Dr.“ No. 10 pranešta apie p. A. Smetonos atvykimą Kopenhagon (Danijon) iš Lietuvos. Jisai telegrama prašė atvykti Danijon dr.ą Šliupą, bet dr. as negali to padaryti dėl reikalų, kurie jį laiko pririšę Londone. Ar kas važiuos Danijon, nežinia.—Inž. Naruševičius galop gavęs iš anglų leidimą važiuoti Paryžiun (gal jau išvažiavo). Ilgai leidimo jam anglai nedavė. Manoma, čia buta lenkų pinklių.—Teipgi žadėjusiu atvažiuoti Londonan du Lietuvos valdžios nariu, P. Bizauskas ir Čiapinskas, šią žinią rašant, dar nebuvo atvykusių Londonan. Žymiausias Britanijos laikraštis, London „Times“, pasižadėjęs talpinti straipsnius apie Lietuvą ir lietuvius.—

Londone gautas laiškas stačiai iš Lietuvos tiesok. Kokiais keliais laiškas atėjo, nežinia, nes krasos antspaudos nėra. Greičiausiai laiškas atėjo per Vokietiją, nes markė (stampus) vokiška. Laiškas atėjo iš Šakių, Naumieščio pav., Suvalkų gub. Rašo Pran. Jankauskas, kursai 1917 m. išvažiavo Rusijon. Pergrižtant iš Rusijos Lietuvon 1918 metais, vokiečiai pagavo ir tiesiog nuvežė Vokietijon, į Magdeburgo pasvietį. Gruodžio mėn. 1918 m. dar rašinėjo iš Vokietijos, dabar jau iš Lietuvos. Jankausko žmona yra Londone. Iš Danijos praneša, kad krasa su Lietuva palengvėl pradeda atgyti. Bet turbūt, pakol tikrai su Danija, Švedija ir kitoms panašioms šalimis, o ne su Britanija arba su visu kitu pasauliu.—

K. MATULAITIS LIETUVOJ.

Gavome laišką nuo žinomo Škotijoj K. Matulaičio, kurs praneša jau keli mėnesiai esąs Lietuvoje. Esą sunku su darbu, Lietuva renkanti kariuomenę, bijoma bolševikų užpludimo.

No1. Vilniuje 1918 m. gruodžio 29 d.

LAIKINOSIOS VYRIAUSYBĖS ŽINIOS.

Eina: lietuvių, lenkų, baltgudžių ir žydų kalbomis. Redakcijos adresas: Vilnius, Jurgio gatvė 13, kambar. 20.

Tąsa

Priekybos ir pramonės vice-ministeris Nachmanas Rachmelevičius.

Finansų ministerijos valdytojas Valdemaras Čarneckis.

Krašto apsaugos ministeris Mykolas Velykis.

Ministeris be portfelio gudų reikalais Juozas Voronko.

Ministeris be portfelio žydų reikalais Jokubas Vigodskis.

Ministeris be portfelio Aleksandras Stulginskis.

Vilnius, gruodžio 26 d. 1918 m.

PAŠAUKIMAS SAVANORIŲ Į KRAŠTO APSAUGĄ.

Į LIETUVOS PILIEČIUS.

Vyrai! Nekartą Lietuvos priešai norėjo uždėti ant mūsų amžiną nepakeliamą jungą, bet mūsų Tėvynė nenugalėta. Ji gyva.

Šiandien visi išvydome laisvės rytojų švintant. Lietuvos nepriklaimomybė neša visiems laisvę ir laimę; tad ginkime Nepriklaimomą Lietuvos Valstybę! Vienybėje, kaip broliai, pasidavę kits kitam rankas, eikime drąsiai į kovą, visi, kaip vienas stokim už tėvynę! Lietuva pavojuje!

Vokiečių kariuomenei atsitraukiant, jau išsibrovė Lietuvon svetimoji Rusijos kariuomenė. Ji eina, atimdama iš mus gyventojų duoną, gyvulius ir mantą. Tos palydovai—badas, gaisrų pašvaistės, kraujo ir ašarų upeliai.

Tad ginkim Lietuvą! Parodykim, jog esame verti amžiais kovotos laisvės; šiandieną Lietuvos likimas mūsų pačių rankose.

Nelaukdami toliau nei valandos, kas myli Lietuvą, kas trokšta laisvės, kas pajiegia valdyti ginklą, stokime visi į Lietuvos krašto apsaugą. Burių buriais eikime iš kaimų, viensėdijų, miestų ir miestelių, eikime iš visų Lietuvos kraštų laisvės ir tėvynės ginti. Stokime drąsiai pirmi į kovą!

Drąsiai, be baimės, kaip mūsų tėvai ir sentėviai, užstokim priešams kelią, pakelkim žygį už mūsų motiną tėvynę, už Lietuvos valstybę!

Ministeris pirmininkas M. Sleževičius.

Krašto apsaugos ministeris Karininkas Velykis.

Laikinoji Lietuvos Vyriausybė kviečia visus Lietuvos piliečius, kurie gali ginklą valdyti, ginti Lietuvos laisvės ir nepriklaimybės ir tuojau stoti į krašto apsaugos pulkus. Stojimo instrukcijos ir sąlygos žemiau parodytos.

Ministeris pirmininkas M. Sleževičius.

Krašto apsaugos ministeris Karininkas Velykis.

SĄLYGOS ĮSTOJIMO Į LIETUVOS KRAŠTO APSAUGĄ.

1. Visa Lietuvos valstybės krašto apsauga yra Lietuvos Vyriausybės žinioje ir klauso krašto apsaugos ministerio.

2. Visa krašto apsauga organizuojama karo disciplinos pagrindais.

3. Visi savanoriai priimami į krašto apsaugą nemažiau, kaip 1 metams. Tarnavimo laikas gali būti pailgintas ilgesniam laikui tik laisva sutartimi su savanoriais.

4. Mązinant krašto apsaugą ar darant visišką demobilizaciją, savanoriai gali būti paleisti ir angsčiaus metų.

5. Savanoriai, dėl kokių nors priežasčių nebegalį ištarnauti metus, gali būti jų pačių prašymu paleisti, tik apsaugos ministerio štabo viršininkui sutinkant.

6. Kiekvienas savanorys, stodamas krašto apsaugon, raštu pasižada, kad jis gins Lietuvos valstybę, pildys Lietuvos valstybės įstatymus ir klausys savo Vyriausybės įsakymų.

7. Lietuvos Vyriausybė duoda kiekvienam kareiviui savanoriui išlaikymą ir 100 markių algos mėnesiui. Be to, kiekvienai savanorio šeimynai, savanorio išlaikomai, mokama kas mėnesis po 50 markių.

8. Sužeistiems kareiviams, nebegalintiems uždarbiuoti ir užmuštų kareivių šeimynoms Valstybė patikrina buvį. Buvio patikrinimo taisyklės bus paskelbtos skyrium.

Ministeris pirmininkas M. Sleževičius.

Krašto apsaugos ministeris Karininkas Velykis.

INSTRUKCIJOS SAVANORIAMS ŠAUKTI.

1. Tam, kas visi norintieji tarnauti krašto apsaugoj galėtų rinkties tvarkiai, visa Lietuva dalinama yra į sritis. Krašto apsaugos ministeris tam tikrus karininkus organizacijos reikalui skiria sričių viršininkais.

2. Sričių viršininkų buveinės yra: Panevėžys, Šiauliai, Kretinga, Tauragė, Kėdainiai, Kaunas, Alytus, Gardinas. Sritis susidaro iš kreizų:

1.) Alytaus sritis: 1.) Alytaus kreizas, 2.) Seinų. 3.) Suvalkų ir 4.) pietinė Mariampolės (buvusi Kalvarijos sritis) kreizo dalis.

(toliau bus).

LIETUVIŲ TEUTONAI.

"Iš. Draugo" skaitytojai pastaru laiku rasdami tiek daug laikraščiuose apie lenkus, jų taip vadinamas „šunybės“-klaidas ir darbus, kuriais lenkai stengiasi kenkti lietuviams ir Lietuvos reikalams, gali pamanyti, kad tai yra tyčia siundymas ir užsipuldinėjimas ant lenkų. Kai kas gali pasakyti, kad tai yra negerai, rasit, nekriščiškai-ne gražu ir tt. Bet ką veikti nerašius apie lenkus, kad tas yra tiesa, kad lenkai šiame atsitikime negerai daro, ir jie dar patys apie lietuvius ir prieš lietuvius rašo.

Visiems suprantama, kad ne visi lenkai tokiais yra. Kiti to viso, ką jų broliai daro, nei nežino, nei negirdi. Bet kiek lietuviams žinoma, lenkų, norinčių Lietuvai gero, labai mažai tėra. Užvis savo "lenkiška politika" prieš Lietuvą ir lietuvius pasižymi "Lietuvos lenkai," tai yra tie išsigimėliai, kurių tėvai yra lietuviams buvę, o jie patys yra Lietuvoje išaugę ir mitę ir tikriausiai lietuviams, ne "lenkais" turėtų būti ir vadintis.

Štai žinome, kad lenkų Komitetas-"Atstovybė" Londone turi vieną tokią lenkų moteriškę, išaugusią Lietuvoje, kuri sako esanti "lenkė, gimusi Lietuvoje," iš to labai didžiuojas, bet Lietuvos pripažinti nenori. Lietuva, anot panašių "Lietuvos lenkų," buvusi, esanti ir turėianti likti Lenkija! Ar ne beprotystė? Išėitų, kad mes, Britanijos lietuviai, užvis tie, kurie čionai yra gimę ir išaugę, turėtume sakyti, kad Škotija ar Anglija: "buvo, yra ir turės būti Lietuva delto, kad mes čia gyvename ir mes to norime." Lenkai Londone tą "Lietuvos lenkė," kaip kokią "Raseinių Magdę," visiems rodo ir šaukia: "štai žiūrėkite: ji yra gimusi ir augusi Lietuvoje, o lenke save vadina, tat ir visi lietuviai turi būti lenkais, ir Lietuva yra Lenkija!" Butų juoko škotams ir anglams, jei mūsų Britanijoje augusioji jaunuomenė (lietuvių vaikūčiai mokyklose) vieną gražų rytmetį pradėtų savintis Škotiją ir Angliją ir sušuktų: "čia nėra Britanijos, čia yra Lietuva!" Šiose dienose teko sutikti tulą žydą, gimusį ir augusį Lietuvoje, ir žydelis, nežiurint, kad "žydą," koks Lietuvos patrijotas besas, jisai tiktai ir kalba apie Lietuvą; džiaugias, kad Lietuvos Valdžioje (Parlamente, kaip jis vadina) esą ir žydų, kad į Lietuvoje žydams busia gerai, ir jisai grįžsiąs į Lietuvą. Mat, žydo esama gudresnio, rasit, pritiktų pasakius, ir *doresnio* (šiam atvejuje) už lenkus. Tat ką veiksi apie lenkus nerašęs, ar kam tas patinka ar ne.

Pagaliam, dabar ir laikas toksai, kad apie lenkus rašyti reikia. Lietuvos klausimas svarstomas ant pasaulio svarstyklių. Rasit pasaulis (Taikos Konferencija) ir noretų Lietuvos ateities klausimą teisingai nustatyti, bet lenkai (jų politikai), mūsų nelaimėi, tas svarstyklės visai monija ir savo pusėn lenkia. Taigi "lenkai lenkia." Turbut juos delto lietuviai ir "lenkais" vadina. Todėl reikia leisti į svetą garsą apie Lietuvą ir lietuvius, aiškinti ir ginti Lietuvos teisingas teises, rodyti Lietuvos liuosybės priešus (tarp kitų) lenkus netiktai svetimiems, bet ir patiems lietuviams. Kaip keista, matyti ir girdėti netiktai lietuviui, bet ir kiekvienam teisybę mylinčiam žmogui, dar daugiau-liudna matyti *gyvą tautą už mirusią ir palaidotą laikomą*. Aną dien tulame šeriff'o teisme, Škotijoje, tula lietuvė vadinta lenke „a Pole, miner's wife.“ O jug taip daroma visuomet, visur ir kuone visais lietuviams su labai mažomis išimtimis. O lietuvė nei žodžio nemoka ir nesupranta lenkiškai. Jug tai yra tikras pasaulio nieko nežinojimas apie lietuvius ir Lietuvą! O ar tās yra be pačių lietuvių kaltės? Ne! Čia kalti patys lietuviai, kaip inteligentai, teip ir pati liaudis-paprastieji žmonės kalti. Mēs lietuviai tylėjome, patys save netikrai vadinome, nesigynėme nuo savo tautos žemintojų,—štai mus gyvus ir palaidojo-nci nesispardėme, nei nesurikome. Tad jau nors dabar laikas spardyti ir rėkti, *jei jau visai nepervėlu!* To kiame padėjime esant lietuviams ir Lietuvai, labai buvo lengva kitiems lenkams-lietuvių nenaudai veikti.

Lenkų leidžiamas Londone savaitraštis „Tygodnik Polski“ „Lenkiškas Savaitraštis“ N41, 3 lapkr. 1918 m. rašo: „Nauja Lenkija Lietuvoje.“ Buk tai „Lietuvos lenkai“ (kas jie toki?) padavę „Valstijos Tarybai“ Varšuvoje memorijalą, kurs *parodas* tikrą lenkų reikalų padėjimą Lietuvoje“. (Apie tai jau buvo trumpai minėta „Iš. Dr.“) Na, koks tas „tikras“ lenkų reikalų padėjimas Lietuvoje yra? Ogi, anot to memorijalo, „lenkų Lietuvoje esą...3 ir pusė milijono! Lenkai perviršija lietuvius ant 1 milijono ir pusės!“ Ir dar daugiau panašių dalykų tame "memorijale" prirašyta ir tt. Viso ko neminėsime. Bet patsai svarbumas to memorijalo štai kame: „memorijalas priima tiktai du keliu lenkų reikalų išrišimui Lietuvoje“ taip lenkų rašoma: 1. „arba federacijos rysys (Lietuvos su Lenkija), kaipo lygių su lygiais (t. y. lietuvių lenkais) su sostine Vilniuje“... Arba 2. „lietuviams priešinant (dėtis į federaciją su lenkais)... sujungimas lenkų žemių Lietuvoje su kitomis Lenkijos žemėmis“... (Suprask: sujungimas Lietuvos su Lenkija per gvolta, jei lietuviai geruoju nepasiduos). Ne stebėtina, jei žydai taip ant lenkų rėkia, nes lenkai žydus smaugia ir žydų skuras „prie Lenkijos“ prijungti nori, nes žydai „žemės“ neturi

Lietuvių tiktai „žemę“, kurią Lenkija vadina, prie Lenkijos prijungti norima, o lietuvių skuras (suprask) ir pačios prisijungs. Tai yra baisiausi pasaulio „hunai“-lenkai! Bent lietuviai taip turi jausti.

Na, jei pasaulio darbininkai nori pasiliuosuoti iš „kapitalistų“ „išnaudotojų“ ir tt. rankų, tai lietuviai-darbininkai turi norėti pasiliuosuoti iš „lenkų glėbio“. Koksai lietuviui būtų didesnis „kapitalistas-išnaudotojas“, jei ne lenkas? Ar ne taip buvo baudžiamos laikais? Mēs to neatmename, bet mūsų tėvai ir bočiai žino! Ir jei lietuviai-darbininkai nenorėtų ar nesuprastų reikalo Lietuvos reikalams šiuo tarpu aukauti ir pasišventi, tai turėtų norėti ir suprasti aukas dėti reikalui *apsiginimo* nuo lenkų. Taikos Konferencija yra dviejų nuomonių apie Lietuvą: 1 *arba autonomiška Lietuva, sujungta su Lenkija* (buvo rašyta „Iš. Dr.“); arba: 2 *Lietuvai nieko!* Taip pat lenkai rašė savo aname memorijale, tą patį rašo paskiaus lenkų laikraštis Londone, tą patį mano dar šiandien...Taikos Konferencija! Taigi matote lietuviai! Mēs to, apie ką rašėme, neišlaužėme iš piršto. Bet ta *purvina*, o lietuviams pragaištinga tiesa paeina iš pačių lenkų lūpų. Ir net pačią Taikos Konferenciją lenkai yra pasukę prieš lietuvius. Tad lietuviai, sukime pasaulio nuomonę atgal! Parduokime atliekamus svarkus vyrai, atliekamą sijoną moteris, dėkime aukas-steigkime „Lietuvių Atstovybes“, garsinkime savo teisingas teises ir reikalavimus pasaulyje...ginkimės nuo lenkų! Čekų moteris savo laiku pardavinėjo paskutinius savo palaikus reikalų apginimui, užtai šiandieną Čeko-Slavakija... *nepri gulminga!*

Vokiškus teutonius, kurie šimtmečiais tykojo Lietuvą paglemžti (o prusus, lietuvių tautos šaką, išžudė, ir tą Lietuvos dalį apžiojo), pergalėjo Didis Kunigaikštis Vytautas 500 metų atgal. Teutonai nuo to laiko nebedrįso paieš Lietuvos kilti. Ačiu Dievui-Lietuva išliko gyva. Bet rados antri „teutonai“, su kuriais mūsų protėviai per savo spitumą susidėjo, tai yra lenkai, kurie su Lenkija ir Lietuvą pražudė ir amžiais mus engė: mus lenkino, mūsų krašto žemės užėmė ir tt. Šiandien mēs neturime „Vytautų“. Esame visi lygus žmonės darbininkai, vargo pelės. Tad visi lygiai, kaip vienas, vyras į vyrą, petys į petį-visa tauta turime kilti prieš mūsų antrus „Lietuvos teutonius“ užgrobdėjus-lenkus!

LIETUVOS RYBOS SU VOKIEČIAIS.

Taikos Konferencija eina savo keliu, daugiausiai slapytbėje. Bet nuotrupos paskelbiamos. Jau Taikos Konferencija svarstė klausimą rubežiaus tarp Lenkijos ir Vokietijos. Lenkams paaukauti Danzigą manoma rimtai. Irgi buvo jau peržiūrėtas atskirai klausimas rubežiaus tarp Vokietijos ir Lietuvos. Matomai, Lietuva nerisama su Lenkija. Bet kas nutarta-tai slapytbė, nepaskelbta.

KUOMET ATPIGS GELEŽINKELIAI?

Laikraščiai abėjoje, begu greitai atpigs važinėjimas geležinkeliais. Iki Velykų neatpigs. Rasit, toliaus. Bet manoma dar šimet nebus lengvas, nei patogus važinėjimas buriais, t. y. ekskursijoms, gegužinėms ir tt. O gegužinė būtų gerai šimet ir lietuviams per vasaros liuoslaikį.

KANADOS KAREIVIAI SU "REVOLIUCIJA".

KALTINAMA LIETUVIS (?) "BOLŠEVIKAS".

Walese, Britanijoje, dabar randasi keli desėtkai tukstančių Kanados kareivių, belaukiančių, kol jos išvežs į tėvynę. Kadangi išvežti tuojau nebuvu galima, nes truko laivų, o kareiviams buvo pažadėta juos gabenti-tai kilo tarpe kareivių riaušės, kaip ir tikra revoliucija. Kareiviai atsisakė klausyti oficerių, apiplėšė mieste nemaž krautuvių, apgadino kiek daiktų kampe ir išgėrė kiek ten alaus bei degtinės iš kariškų zopostų. Laike tų sumišimų užmušta 5 kareiviai, keli desėtkai sužeista.

Tarpe užmuštų pažymėti tulas William Taronka ar Tarasevič, bene bus lietuvis iš Kanados, Vincas Tarosas-Tarasevičius. Kaltinama, buk jis laikęs raudoną vėliavą ir raginęs prie bolševizmo; bet, rodos, bolševizmo čia buta gana ir be Taroso, o ant Taroso tik bėda. Rods, bolševizmas tarpe kareivių ne be priežasčių: tai valdininkų neišpildomi priežadai ir visokie užvilkimai laiko.

KARĖS MILIJONIERIAI.

Amerikiečiai suranda pas save 22,000 milijonierių, kurie išdygo ir paaugo karės laiku. Išviso dabar Amerika turinti apie 30,000 milijonierių, t. y. didesnių ar mažesnių turtolių.

BRITANIJOS VALSTIJOS SKOLOS.

Buvo 1876 m.	£769,405,590.
" 1900 "	638,919,931.
" 1903 "	798,349,190.
" 1914 "	706,154,110.
" 1915 "	1,161,951,702.
" 1916 "	2,189,838,245.
" 1917 "	4,063,644,981.
" 1918 "	5,92,095,819.

SHOTTS. Mūsų kolonijoje buvo pristoję britų armija 10 vyrų, 4 ženočiai ir 1 pavienis. 8 vyrai jau spėjo sugrįžti, o dar dviejų teblaukiama demobilizacijos. Išviso vyrų pas mūsų dabar 28; tulas P. Brokas seniai negali dirbti, tai kiti lietuviai jam sutiko mokėti po 6 d. į savaitę ir taip sudaro 10 š. pašalpos. Ilgai sirgo kolektorius ir agentas J. Šileika, bėd dabar pradėjo pasitaisyti.

LONDONAS. 2 d. kovo Londono lietuviai turėjo prakalbas. Kalbėjo Dr-as Šliupas ir p. adv. Vizboras. Po prakalbų surinkta £18-6-6 aukų tautos reikalams. Seniaus Londono lietuvių buvę suaukauta £43-17-11. Tą pačią dieną buvo balius „Tautos Fundui“. Pelno davė £24-1-9. Tad išviso Londono lietuviai tautiškiems reikalams sudėjo: £86-6-2. Iš tų £30 jau pasiunsta Paryžium kun. Vilimui. Kasoj lieka £56-6-2. Prakalbų turinį ir aukavusių vardus paduosime vėliaus.

GLASGOW, BRIDGETON. Pastaru laiku mirė du vyrai; Andriejus Ciganavičius, kurio pati Lietuvoje ir Grajauskas, apie 40 m., neveęs A. atilsj. Beveik abu prisėjo laidoti surinktomis aukomis. Nuostabu: žmonės gyvendami šioj šalyj, po kelioliką metų nesusideda kelių £ palaidojimui. Tai vis pačių kaltybė! Kaltas betvarkis gyvenimas-gėrimas! Ar negerias būtų niekuomet palaidojimams nerinkti aukų. Žmonės tikslui moka taksus (poor rates). Tad miestas (sanatorija) tokius laidoti ir turi. Ir laidoja. Kam mokėti du kart ir taksus, ir antrą, renkant aukas palaidojimui. K.

Zinios Is Estonijos (Dorpoto).

Estonams apsidirbus su bolševikais savo šalyj, ir pasiliuosavus keliamis susinešimui, gauta kiek žinių iš Estų krašto per Archangelską, kurias čion dedame. Štai jos:

Dorpatas antras sulig didumo miestas Estonijos žemėje (pirmas Revelis). Normaliame laike Dorpate buvo apie 40.000 gyventojų, bet po evakuacijos Dorpatan iš Rygos visų valdiškų įstai-gų 1915 metais, gyventojų skaitlius dasyk padidėjo, taip kad iki bolševikų revoliucijos ten buvo apie 80.000 gyventojų. Katalikų ten iš viso apie 2.000 ypatų, iš kurių apie 1000 lietuvių, daugiausia pabėgėlių ir evakuotų sodiečių, valdininkų ir kareivių. Dorpate yra universitetas, Veterinarių institutas, Gimnazija, Realinė, mokykla, Mergaičių Gymnazija, ir kitos mokyklos. Viena katalikų bažnyčia, nauja, graži, pastatyta ant privatinio grunto, duoto baronienės, rodos, Medem. Viena stačiatikių cerkvė, 2-3 liuterių kirkos. Didžiama gyventojų—estai—liuteriai, vokiečiai—balta-liuteriai, nedaug latvių, rusų, žydų ir kitų tautų. Yra lietuvių studentų draugija, valgykla studentų, komitetas pabėgėliams šelpti, lietuvių buvo iki 1918 m. pradžios 15-20, iš jų tarpo tik 4 kairieji socialistai: 2 bolševikų (Rimša ir Požela) ir 2 social-demokratų (Marma ir Šernas). Ypač atsižymėjo savo bolševizmu Rimša. Būnant jam Dorpate „Sovieta“ pirmininku, Dorpatas buvo apiplėštas bolševikų ant 4½ milijonų rublių gyvais pinigais (rekvizuota kaip patįs bolševikai rašė ir sakė) o kiek aukso ir sidabro buvo išgrobta tai nėra žinios. Studentų draugija buvo Rimšą išmetusi iš savo tarpo už per daug arštrų bolševizmą. Visi minėtieji „socialistai“ pasirodė nepasidrovėję paimt sau rolę. savanorių žandarų: darė kratas privatinuose butuose, areštavo „buržujus“, o jų „tovariščių“ komandos apčistijo tų buržujų butus nuo pinigų, auksinių ir sidabrinų daiktų ir tt.

Artinantis vokiečiams, bolševikai pradėjo bėgti, bet estų batalionas sulaikė visus jų vadus (tame skaičiuje ir Rimšą). Tada bolševikai suareštavo 4 estų visuomenės veikėjus (profesorį, daktarus, advokatus) ir pranešė estams, jei jie neišleis bolševikų vadų, tada jie sušaudys tuos „žaložnikus“. Vadai turėjo but išleisti ir su visais užgrobtais pinigais, auksu ir sidabru pabėgo Pleskavos linkui.

Įėję vokiečiai, pirmą dien sušaudė 40 bolševikų—plėšikų, antrą dien 50. Visi sušaudytieji 3 dienas gulėjo ant upės kranto. Buvo suareštuotas kuo nevisas revoliucioninis tribunolas, kurio pirmininku buvo teipogi lietuvis—praporčikas Taškus, bet paskiaus juos visus vokiečiai išleido. Apie atsitikimus Dorpate laike valdymo bolševikų, galima butų rašyti be galo, bet tam kartui užteks. Viso vis vieną neaprašysi.

Idomiausia visame Dorpate, tai yra griuvėsiai labai senos katalikų katedros. Tie griuvėsiai stovi ant gan augšto kalno, apso-dinto medžiais, kuris sudaro viduryje miesto gražų parką. Ta katedra buvo pastatyta, sako, XI amžiuje. Toje buvo sostas Dorpato vyskupo (kryžiuokų laikuose), su kuriais lietuviams teko ne sykį kariauti. Lietuviai buvo užėmę ne sykį ir patį Dorpatą kuris, sulig mūsų ištariko Daukanto žodžių, gavę savo vardą nuo lietuviško žodžio „Tarpatas“. Ant kiek tai teisybės—ne teko ištirti. Gruvėsiai labai gerai užsilaikę: visi filiorai ten stovi, truksta tik stogo ir sklepinyj. Bažnyčios priešakys, kur buvo didžiasai altorius, apidengtas (matomai gerai atremontuotas) ir ten dabar randasi dalis universiteto bibliotekos. Tie griuvėsiai parodo, kokia tai buvo puiki ir didelė katedra! Visi atsilankantieji Dorpatan pirmiausiai eina pažiūrėti tu griuvėsių. Šiam sykiui užteks. Jei atsiras proga, parašysiu daugias.

Kareivis Girkantas
Esthonian Detachment,
D. Coy.—Russo-American H. A. L.
North Russia.

Kuo Pasibaigs Lietuviu Bolszeviku ataka Szkotijoje.

11 kovo Glasgow'o lietuvių bolševikai buvo pakviesti į Glasgow'o Sheriff Courtą, kur padaryta taip vadinama „depozicija“ t. y. perskaityta jiems apkaltinimas dėl padaryto sumišimo ir užpuolimo 5 sausio, 1919 m. per prakalbas „Blaivybės“ svetainėje Glasgow'e. Jų klausta, prisipažįsta kaltais, ar ne? Po to bus teismas. Girdėtis daug kur policijos teirautasi pas bolševikus ir surašinėta. Aplankyta tulas View Parke, sugrįžęs iš Rusijos. Klausinėti teipgi tie, kurie karės laiku buvo teisti už kokius nors lig tai politiškus prasikišimus. Terp tų yra visai ramių dorų žmonių, kurie ar per savo neatsargumą ar kitu koku būdu buvo įveiti. B jo masi, kad nedaugintu Rusijon. Lietuviams gerai butų turėti kokį komitetą, kurs galėtų paaikškinti dalyką ir užstoti ramius žmones, kurie klaidingai galėtų buti priskaitomi prie bolševikų.

P. Cassels ir Lietuviai. HAMILTON SCHOOL BOARD NUTARIMAS.

P. J. Cassels, Hamilton, advokatas ir vietos School Board pirmininkas, nemaž pasitarnavo lietuvių moterų („gyvnašlių“) reikalui savo teisingu nurodymu, laike minėtojo School Board posėdžio. Užtai jam lietuvių ačiu.

„Daily Record“, 8 March, rašo apie tą posėdį šiaip:

„Russian Poles (dar „Daily Record“ nemoka lietuvių nuo lenkų atskirti), Suffering among wives and children.

Klausimas, kas daryti su daugel žmonių ir šeiminių rusiškų lenkų (taip anglai krikštija lietuvius), kurie apleido šia šalį sulig rusų—britų Konvencijos, prisidėjimui prie rusų armijos, svarstyta Hamilton School Board.

Kun. dr. Connor, Burnbank, parodė, kad daug yra vargo tarpe tų žmonių apielinkėje (tas parodo klebono prielankumą lietuviams). Buvusis miesto (Hamilton) galva Keith pasiulijo išvežimą ir ragino koku nors būdu kreiptis dėl to reikalo į valdžią.

Pirmininkas (buvusis miesto valdybos narys, ex-Bailie, Cassels, patarė, kad Board susilaikytų nuo davimo bil kokių pasiulijimų (valdžiai), kurie, jei sulig jų butų daroma, nuskriaustų patrijotus (tėvynmeilius) tarp lenkų. (ir p. Cassells lietuvius taip vadina!) Jis (p. Cassells) žino iš laiškų apie daugybę, kurie tarnauja britų armijoje Archangelske. Iš kitos pusės jis matė fotografijas belaisvių. Vokietijoje, tarp kurių buvo ir lenkai iš Hamiltono apskričio.

Board nusprendė susižinoti tame reikale su ministerių pirmininku (Lloyd George), Škotijos sekretorium ir vietos nariu Parlamento.“

Rods, gal nedaug kas protestuotų, jei lietuvių moteris su šeimynomis gabeltų Lietuvon, t. y. Klaipėdon, Palangon ar per Karaliaučių—Tilžę Lietuvon. Bet vežimas į „tėvynę“ Archangelsko pelkes—bolševikų rojų, tai vis vien ką išmetimas į jūrą arba į Afrikos tyrus. Tiek „tėvynę“ mums Archangelskas, kiek Afrika.

Prie ko čion „rusiški lenkai“—tai paslaptis. Tokių „lenkų“ visoj Škotijoje tesusirinktų keletas šeiminių. O lietuvių—tiek lenkai, kiek britai patįs lenkai.

GLASGOW. Nedėlioj kovo 9 d. turėjome „Blaivybės“ dr. mėnesinį susirinkimą. Tarp kitų dalykų apkalbėta buvo šie: 1). Surenkti gavenios laikia tam pritaikomą koncertą nedėlios dieną. 2). Padidinti svetainėje stėdžių, kad butų galima patogiau perstatyti didesnius veikalus. 3). Išrinkta 5 žmonės prie kuopos valdybos, kurie padės valdybai darbuotis visuose reikaluose. 4). Ne po ilgam surengti prakalbas apie „Blaivybę“ ir pakviesti centro valdybą už kalbėtojus.

Buvo ir smulkesnių pasikalbėjimų kas link blaivumo. Nekurie nariai išsireiškė, kad butų reikalinga daugiau atydos atkreipti į blaivumą, nes šioj šalyj matomai alkoholis platinas labai smarkiai, o lietuvių turėtų to pasisergeti spiesdamiesi prie „Blaivybės“ dr. Beja, mūsų kuopa nariais gan turtinga siekia virš šimtinės, o dar vis didinasi skaičius per kožną susirinkimą. Po velykų matomai mūsų kuopa pradės smarkiai veikti. Jis.

AUKOS LIETUVOS REIKALAMS
BLANTYRE L. Š. J. KAT. KUOPA
£1. J. Timinckas. Po 10/- V. Miliunas
A. Šlvinckas. Po 5/- K. Šunokas
A. Rimkus. Po 3/- J. Paliokas, O.
Norkuvienė. Po 2/6: A. Miliunas, J.
Budris, P. Aimonas, J. Senkevičius, J.
Juodžentis, J. Černauckas, Z. Rimke-
vičienė J. Lenikas, J. Nuotautas. Po
2/-: J. Sienorius, P. Klevas, K. Čer-
nauckas, J. Daugkšis, A. Navasaitis.
Smulkių aukų £1-1-9½

Iš Derby lietuvių kareivių 1022
Lab. Coy gyvenančių Prancijojej.

Po 5/-: Corp. B. Žytkus, Lc/corp.
P. Bulaitis, ir S. Zakaras.

AUCHINLECK lietuvių po 5/-:
J. Tamošaitis, V. Juocis, K. Šoriskis
ir J. Badaitis. Po 2/-: J. Pazikas ir V.
Tavoškis. Smulkių aukų 7/.

BELLSHILL. Po £1: P. Masli-
nauckas. Po 5/-: A. Mardosa, M. Čep-
liauckas ir K. Jauga. Po 3/-: J. Kisie-
lius. Po 2/6: J. Ambraza, K. Brus-
kas, M. Beržinis ir J. Kurila. Po 2/-:
V. Vilkauckas, P. Šlvinckas, A. Bai-
kauckas, J. Kregždis, B. Kvainau-
ckas, V. Kurila, J. Biliukevičius, V.
Kurila, A. Tamošaitienė, M. Kukienė,
M. Zakarauckienė, P. Žukauckas, P.
Kinderienė ir M. Kurienė.

SCARES ROWS. Po 5/-: A. Ge-
lumbis, ir J. Gurskis, Po 2/6: A. Ge-
lumbis ir A. Beržinskis.

Prakalbos!

Craigneuk'o „Blaivybės“ kuopa
rengia prakalbas, 16 d. kovo (nedėlioj)
ant 4 val. po piet, „Blaivybės“ svetai-
nėj.

Kviečiame Craigneuk'o lietuvius
susitingti. Kp. valdyba.

REIKALINGAS. Reikalauju ge-
rai numanantį kriaucystes amato dar-
bininką. Darbas užtikrintas ant visa-
dos su geromis sąlygomis. Kreipkis
per laišką arba ypatiška ant adr.:

L. Sarafin,
121 St. Georges Road,
(off Charing Cross)
Glasgow, West.

DIDŽIAUSIA ir SENIAUSIA
LIETUVIŲ ĮSTAIGA VISOJ
BRITANIJOS.

Varpas L^{td}. DRAUGOVĖ.

Krautuvė visokių valgomų ir šiaip
kitokių daiktų.

DRAPANŲ KRAUTUVĖ.

Vyriškų ir moteriškų aprėdalų.
Dirbtuvė moteriškų rubų pagal nau-
jausios mados, kiekvienai pritaikinta.

WHOLESALE ŠTORAS.

Perkupčiams arba į kitas kriautu-
ves parduodama daug pigias

Kas ką nori gauti ar dažinoti mel-
džiame kreiptis ant žemiau padėto ad-
res.

VARPAS L^{td}.

104-116 Main Street,
Bellshill, Lanarkshire

Printed and Published by LITHU-
ANIAN St. JOSEPH'S SOCIETY at
281A Eglinton Str., Glasgow S. S.
SATURDAY, 15 MARCH 1919 m.